

R.K. Parochie
Paus Johannes XXIII

Heilige Suitbertus
parochie west betuwe

Lezingen bij een uitvaart

Lezingen bij een uitvaart

R.K. Parochie Paus Johannes XXIII
Loerikseweg 12
3991 AD Houten

R.K. Parochie Heilige Suitbertus
Ridderstraat 198
4101 BK Culemborg

Geachte lezer,

De omstandigheden waarbij u dit boekje onder ogen heeft gekregen, zijn getekend door groot verdriet. U bent geconfronteerd met de taak een afscheid te regelen voor een dierbare overledene.

Onze parochies willen u bij het kiezen van teksten en liederen voor de afscheidsplechtigheid behulpzaam zijn door voorbeelden aan te reiken. We hebben vier bundels samengesteld:

- Lezingen bij een uitvaart;
- Lieder en bij een uitvaart;
- Voorbeden bij een uitvaart;
- Gedichten bij een uitvaart.

De bundels kunt u downloaden vanaf onze websites:

- www.pj23.nl/informatie/show/161
- www.suitbertusparochie.nl/informatie/show/161

In de bundel die u nu leest vindt u lezingen die passen bij een uitvaart. Bij het afscheid kiezen we twee lezingen: een Eerste lezing en een Evangelielezing. Een pastor of een daartoe toegeruste uitvaartvrijwilliger is ook graag bereid u daarin te begeleiden.

Wij hopen van harte dat u, door het zelf mede kunnen samenstellen van deze afscheidsviering, zich gesterkt en bemoedigd weet in het eer brengen aan uw dierbare overledene.

Pastoraal team van de gezamenlijke parochies
Paus Johannes XXIII en Heilige Suitbertus

Colofon

Dit is een uitgave van R.K. Parochies Paus Johannes XXIII en Heilige Suitbertus
Versie november 2017 - www.pj23.nl - www.suitbertusparochie.nl

Inhoudsopgave

EERSTE LEZINGEN	9
Bijbelse lezingen – Oude Testament	9
1. Job 1, 1.6-12a.20-22.....	9
2. Psalm 15	10
3. Spreuken 31, 10-31	10
4. Prediker 3, 1 –15	11
5. Ezechiël 34, 11-16	12
6. 2 Makkabeeën 7, 22-23.27-29.....	13
7. Jezus Sirach 34, 14-20	13
Bijbelse lezingen – Nieuwe Testament	14
8. Romeinen 8, 31b-35.37-39	14
9. 1 Korintiërs 13, 1-8a.....	14
10. 1 Korintiërs 15, 51-55.....	15
11. 2 Korintiërs 5, 1.6-10.....	15
12. 1 Tessalonicenzen 4, 13-14.17b-18	16
13. Openbaringen van Johannes 21, 1-5a.6b-7.....	16
VERHAAL/ GEDACHTE/ GEDICHT	17
Niet-Bijbelse teksten.....	17
14. Als ik je dragen kon	17
15. De brug.....	18
16. De drie rouwende bomen.....	19
17. De oude boom	20
18. De rups	21
19. De vier seizoenen.....	22
20. De witte roos.....	23
21. Denk je dat we ooit afgelopen zijn?	24
22. Het lied van de fluit.....	25
23. Huil niet.....	26
24. Voetstappen in het zand.....	27

EVANGELIELEZINGEN	28
Bijbelse lezingen – Nieuwe Testament	28
25. Matteüs 5, 1-12a.....	28
26. Matteüs 5, 1-10.13-16	28
27. Matteüs 13, 3-9.....	29
28. Matteüs 14, 22-32.....	30
29. Matteüs 25, 14-23.....	30
30. Matteüs 25, 31-40.....	31
31. Marcus 16, 1-8	32
32. Lucas 8, 22-25	32
33. Lucas 24, 13-35	33
34. Johannes 12, 23-28	34
35. Johannes 13, 1-2A.33-36	35
36. Johannes 14, 1-6	35
37. Johannes 15, 1-2.4-5B. 9-10.12	36
38. Johannes 15, 12-17	36
39. Johannes 19, 17-18.25-30.....	37

EERSTE LEZINGEN

De eerste lezing wordt gekozen uit het Oude Testament of uit één van de brieven uit het Nieuwe Testament. Hieronder treft u een selectie van teksten aan. In overleg met de voorganger is het ook mogelijk een niet-Bijbelse lezing te kiezen. Deze vindt u in deze bundel vanaf pagina 17.

Bijbelse lezingen – Oude Testament

1. Job 1, 1.6-12a.20-22

Uit het boek Job:

Eens leefde er in Us een onberispelijk en rechtschapen man die Job heette; hij vreesde God en hield zich ver van het kwaad. Op de dag dat de hemelingen gewoonlijk hun opwachting maken bij de heer, kwam ook de satan met hen mee. En de heer zei tegen de satan: 'Waar bent u overal geweest?' 'Ik heb rondgezworven over de aarde', antwoordde de satan. 'Wel,' vroeg de heer, 'hebt u ook gelet op Job, mijn dienaar? Op aarde is er geen tweede zoals hij; onberispelijk, rechtschapen, hij vreest God en houdt zich ver van het kwaad.' De satan antwoordde: 'Hij vreest God niet voor niets! U hebt immers hemzelf, zijn familie en heel zijn bezit aan alle kanten omgeven en beschermd, U zegent alles wat hij onderneemt, en in het land grijpt zijn bezit steeds verder om zich heen. Maar pak hem eens aan, tref hem in alles wat hij heeft: wedden dat hij U vervloekt in uw gezicht.' Toen zei de heer tegen de satan: 'Goed, alles wat hij heeft is in uw hand, alleen van hemzelf moet u afblijven.' Toen scheurde Job zijn kleding, schoor zijn hoofd, viel in verering op de grond en zei: 'Naakt kom ik uit de schoot van moeder aarde, naakt keer ik daar terug; de heer geeft, de heer neemt. Gezegend is de naam van de heer.' Ondanks deze gebeurtenissen zondigde Job niet; hij maakte God geen enkel verwijt.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

2. Psalm 15

Een zangstuk op naam van David:

Leven zoals je bedoeld bent, onverstoort de aangewezen weg gaan. Niemand beledigen, niemand misbruiken, niemand laten vallen. Gewoon beantwoorden aan de verwachting, mens zijn voor de mensen. Eén die goed doet, één die betrouwbaar is, reisgenoot, onderdak – op je mooist ben je dan, op je sterkst, mens, onwankelbaar mens. Jij, jij mag thuis zijn bij de Verhevene, heel gelukkig is Hij met jou.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

3. Spreuken 31, 10-31

Uit het boek Spreuken:

Een sterke vrouw, wie zal haar vinden? Haar waarde gaat die van edelstenen ver te boven! Het hart van haar man vertrouwt op haar en het zal hem aan winst niet ontbreken. Zij brengt hem geluk, geen ongeluk, alle dagen van haar leven. Kracht en luister zijn haar gewaad en zij ziet lachend de komende dag tegemoet. Zij opent haar mond en zij spreekt wijsheid; van haar tong komen lieflijke lessen.

Zij gaat de gangen van haar gezin na en eet haar brood niet in ledigheid. Haar kinderen staan op en prijzen haar. Haar man staat op en roemt haar: Veel vrouwen hebben zich bekwaam gedragen, maar jij overtreft ze allemaal. Bevalligheid is bedrieglijk, schoonheid vluchtig, maar een vrouw die de Heer acht, moet geroemd worden. Bejubelt haar om de vrucht van haar handen en roemt haar in de poorten om haar werken.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

4. Prediker 3, 1 –15

Uit het boek Prediker:

Alles heeft zijn uur, alle dingen onder de hemel hebben hun tijd. Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven, een tijd om te planten en een tijd om wat geplant is te oogsten. Een tijd om te doden en een tijd om te genezen, een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen. Een tijd om te huilen en een tijd om te lachen, een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen. Een tijd om stenen weg te gooien en een tijd om stenen te verzamelen, een tijd om te omhelzen en een tijd om van omhelzen af te zien. Een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen, een tijd om te bewaren en een tijd om weg te doen. Een tijd om stuk te scheuren en een tijd om te herstellen, een tijd om te spreken en een tijd om te zwijgen. Een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten, een tijd voor oorlog en een tijd voor vrede.

Wat heeft iemand dan aan al zijn zwoegen en werken? Ik overzag de bezigheden die God de mensen heeft opgelegd om er zich mee af te tobben. Alles wat Hij doet is goed op zijn tijd; ook heeft Hij de mens besef van duur gegeven, maar toch blijft Gods werk voor hem van het begin tot het einde ondoorgrondelijk. Daarom lijkt het mij voor de mens nog het beste vrolijk te zijn en het er goed van te nemen. Als hij kan eten en drinken en genieten van wat hij met al zijn zwoegen bereikt heeft, is dat immers een gave van God. Ik kwam tot het inzicht dat alles wat God doet voor altijd blijft: er valt niets aan toe te voegen en niets gaat eraf. God maakt dat de mensen ontzag voor Hem hebben. Wat is, was tevoren al; wat zijn zal, is vroeger al geweest. God haalt wat voorbij is steeds weer terug.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

5. Ezechiël 34, 11-16

Uit het boek Ezechiël:

Dit zegt God de Heer: “Ik zal zelf omzien naar mijn schapen en ervoor zorgen. Zoals een herder omziet naar zijn schapen, als die verstrooid zijn geraakt, zo zal ook Ik naar mijn schapen omzien en ze veilig terugbrengen van alle plaatsen waar ze verstrooid zijn geraakt op de dag van dichte duisternis. Ik zal ze terugvoeren uit die volken, ze samenbrengen uit de landen en ze leiden naar hun eigen grond; Ik zal ze weiden op de bergen en in de dalen van Israël, op alle weideplaatsen van het land. Op goede weidegrond zal Ik ze weiden, het hoogland van Israël zal hun weideplaats zijn. Daar zullen ze legeren op goede plaatsen en grazen op welige weiden op de bergen van Israël. Ik zal zelf mijn schapen weiden en ze zelf een rustplaats wijzen”, luidt het woord van God de Heer. “Het verloren dier zal ik zoeken, het afgedwaalde terughalen, het gewonde verbinden, het zieke sterken, de vette en sterke dieren bewaren; Ik zal ze weiden zoals het behoort.”

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

6. 2 Makkabeeën 7, 22-23.27-29

Uit het tweede boek Makkabeeën.

‘Ik weet dat de dood wacht. Ik weet niet hoe jullie in mijn schoot gevormd zijn; niet ik heb jullie de levensadem geschonken, niet ik heb de bestanddelen waaruit ieder van jullie bestaan tot een harmonisch geheel geordend, maar de schepper van de wereld: Hij bewerkt het ontstaan van de mens, zoals Hij van alles de oorsprong is. Hij zal jullie in zijn barmhartigheid de levensadem teruggeven, omdat jullie omwille van zijn leer jezelf nu niet sparen.’ Zij boog zich naar hem toe en de spot drijvend met de wrede despoot, zei ze tegen hem in hun moedertaal: ‘Kind, heb medelijden met mij. Ik heb je negen maanden in mijn schoot gedragen, je drie jaar aan mijn borsten gevoed, je gekoesterd en opgevoed tot de jongen die je nu bent. Ik smeed je, mijn kind, kijk naar de hemel en de aarde met alles wat ze bevatten en bedenk dat God dit niet gemaakt heeft uit iets wat al bestond en dat ook de mens op dezelfde wijze is ontstaan. Wees niet bang voor die beul, maar toon je je broers waardig en aanvaard de dood, dan zal ik door Gods ontferming jou en je broers terugkrijgen.’

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

7. Jezus Sirach 34, 14-20

Uit het boek Jezus Sirach:

Die de Heer vrezen zullen in leven blijven, want hun hoop is gericht op Hem die redt. Wie de Heer vreest is voor niets beducht en hij deinst nooit terug, want de Heer is zijn hoop. Gelukkig het hart van hem die de Heer vreest. Op wie bouwt hij? Wie is zijn steun? De ogen van de Heer zijn gericht op degenen die Hem liefhebben, een machtig schild en een sterke steun, een beschutting tegen de schroeiende wind en een scherm tegen de middagzon. Hij behoedt hen voor struikelen en helpt hen om niet te vallen. Hij verhoogt hun levenskracht en verlicht hun ogen, Hij geeft genezing, leven en zegen.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

Bijbelse lezingen – Nieuwe Testament

8. Romeinen 8, 31b-35.37-39

Uit de brief van Paulus aan de christenen van Rome:

Indien God vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Hij heeft zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard; voor ons allen heeft Hij Hem overgeleverd. En zou Hij ons na zulk een gave ook niet al het andere schenken? Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God die rechtvaardigt? Wie zal hen oordelen? Christus Jezus misschien die gestorven is, meer nog, die is opgewekt en die, gezeten aan Gods rechterhand, voor ons ten beste spreekt? Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking wellicht of nood, vervolging, honger, naaktheid, levensgevaar of het zwaard? Maar over dit alles zegevieren wij glansrijk dankzij Hem die ons heeft liefgehad. En ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch heerschappijen, heden noch toekomst, geen krachten, hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel bij machte is ons te scheiden van de liefde Gods, die is in Christus Jezus, onze Heer.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

9. 1 Korintiërs 13, 1-8a

Uit de eerste brief van Paulus aan de christenen van Korinte:

Al spreek ik met de tongen van engelen en mensen: als ik de liefde niet heb, ben ik een galmend bekken of een schelle cimbaal. Al heb ik gave van de profetie, al ken ik alle geheimen en alle wetenschap, al heb ik het volmaakte geloof dat bergen verzet: als ik de liefde niet heb, ben ik niets. Al deel ik heel mijn bezit uit, al geef ik mijn lichaam prijs aan de vuurdood: als ik de liefde niet heb, baat het mij niets. De liefde is lankmoedig en goedertieren; de liefde is niet afgunstig, zij praalt niet, zij beeldt zich niets in. Zij geeft niet om de schone schijn, zij zoekt zichzelf niet, zij laat zich niet kwaad maken en rekent het kwade niet aan. Zij verheugt zich niet over onrecht, maar vindt haar vreugde in de waarheid. Alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles duldt zij. De liefde vergaat nimmer.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

10. 1 Korintiërs 15, 51-55

Uit de eerste brief van Paulus aan de christenen van Korinte:

Broeders en zusters, ik deel u een mysterie mee: wij zullen niet allen sterven, maar wel allen van gedaante veranderen, opeens, in een oogwenk bij de laatste bazuinstoot; want de bazuin zal weerklinken en de doden zullen verrijzen in onvergankelijkheid, en wij, wij zullen van gedaante veranderen. Want dit vergankelijke moet met onvergankelijkheid worden bekleed en dit sterfelijke met onsterfelijke. En wanneer dit vergankelijke met onvergankelijkheid is bekleed, en dit sterfelijke met onsterfelijke, dan zal het woord van de Schrift in vervulling gaan: de dood is verslonden, de zege behaald! Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw angel?

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

11. 2 Korintiërs 5, 1.6-10

Uit de tweede brief van Paulus aan de christenen van Korinte:

Wij weten het: als de tent die onze aardse woning is, wordt neergehaald, heeft God voor ons een gebouw gereed in de hemel, een onvergankelijk, niet door mensenhanden vervaardigd huis. Daarom houden wij altijd goede moed. Wij zijn ons bewust dat wij, zolang wij thuis zijn in het lichaam ver zijn van de Heer. Wij leven in geloof, wij zien Hem niet. Maar wij houden moed en zouden liever uit het lichaam verhuizen om onze intrek te nemen bij de Heer. Daarom is onze enige eerezucht, hetzij thuis, hetzij in den vreemde, Hem te behagen. Want allen moeten wij voor Christus' rechterstoel verschijnen, opdat ieder het loon ontvangt voor wat hij in dit leven heeft gedaan, goed of kwaad.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

12. 1 Tessalonicenzen 4, 13-14.17b-18

Uit de eerste brief van Paulus aan de christenen van Tessalonica:

Broeders en zusters, wij willen u niet in onwetendheid laten over het lot van hen die ontslapen zijn; gij moogt niet bedroefd zijn zoals de andere mensen, die geen hoop hebben. Wij geloven immers dat Jezus is gestorven en weer opgestaan; evenzo zal God hen die in Jezus zijn ontslapen levend met Hem meevoeren. En zo zullen wij voor altijd samen zijn met de Heer. Troost elkaar dus met deze woorden.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

13. Openbaringen van Johannes 21, 1-5a.6b-7

Uit de Openbaringen van Johannes:

Ik, Johannes, zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; de eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen en de zee bestond niet meer. En ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen, schoon als een bruid die zich voor haar man heeft getooid. Toen hoorde ik een machtige stem die riep van de troon: Zie hier Gods woning onder de mensen! Hij zal bij hen wonen, zij zullen zijn volk zijn, en Hij, God-met-hen, zal hun God zijn. Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn; geen rouw, geen geweent, geen smart zal er zijn want al het oude is voorbij. En Hij die op de troon gezeten is, sprak: 'Zie, Ik maak alles nieuw. Ik ben de Alfa en de Omega, de Oorsprong en het Einde. Wie dorst heeft, zal Ik om niet te drinken geven uit de bron van het water des levens. Wie overwint, zal dit alles krijgen en Ik zal zijn God zijn en hij mijn zoon.'

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

VERHAAL / GEDACHTE / GEDICHT

Niet-Bijbelse teksten

14. Als ik je dragen kon

Als ik je dragen kon
over je angst en pijn heen
dan droeg ik je.

Als ik een woord kon spreken
als antwoord op je vragen
over geluk en liefhebben
over leven en dood
dan sprak ik met je.

Als ik beter kon maken
wat er omgaat in je hart
aan zielenpijn
dan genas ik je.

Maar ik ben net als jij
niet sterk
heb geen antwoord
op alle levensvragen.

Ik ben alleen een vriend
die met je mee wil lopen
naast je wil gaan en zegt:
hier, hier is mijn hand!

Renske de Moes

15. De brug

Breng mij weg tot aan de brug.
Ik ben zo bang om daar alleen te staan.
Als we daar zijn ga dan niet direct terug,
maar wacht tot ik overga en zwaai me na,
dan voel ik me veilig en vertrouwd.

Breng me weg tot aan de brug.
Ik heb er geen idee van hoe diep het water is.
De overkant lijkt me zo ver weg.
Je kunt de oever hier niet zien.
Zo ver het oog reikt zie ik mist.
Ik twijfel aan het verder gaan.

Breng me weg tot aan de brug
en ga dan niet te vlug terug.
Zwaai je me na als ik er overga.
Een heel klein duwtje in mijn rug
is alles wat ik van je verlang.

Dank je voor je liefde en je trouw.
Ik ga nu gauw,
want het begin is reeds in zicht,
ik voel de warmte van het licht

Toine Lacet

16. De drie rouwende bomen

Gisteren was ik in het bos. Op zoek naar drie bomen, drie bomen die ik gekend had. Drie bomen die alle drie een tak hadden verloren.

Drie bomen die daar alle drie op een andere manier mee omgegaan waren. Vandaag heb ik ze gevonden.

De eerste boom was gaan treuren om zijn verlies, en zei ieder voorjaar als de zon hem uitnodigde om te groeien: "Dat kan ik niet want ik mis een tak."

De tweede boom was geschrokken van de pijn en had maar snel besloten om het verlies te vergeten. En ieder voorjaar als de zon hem uitnodigde te groeien, groeide hij.

De derde boom was geschrokken van de pijn. Maar hij had gerouwd om het verlies. En het eerste voorjaar dat de zon hem uitnodigde te groeien had hij gezegd: "Dit jaar nog niet." Maar de zon kwam het jaar daarop terug. Nu zei de boom: "Ja zon, verwarm mij opdat ik mijn wond kan verwarmen, ziet u, mijn wond heeft warmte nodig, opdat hij weet dat hij erbij hoort." En het derde jaar dat de zon terug kwam sprak de boom: "Ja zon, laat mij groeien want er is nog zoveel te groeien."

Na wat zoeken vond ik de drie bomen, of eigenlijk twee. De eerste boom was klein gebleven. De plaats van de wond was duidelijk te zien, het was het hoogste punt van de boom. De tweede boom was geen boom meer. Een voorjaarsstorm had hem doen omwaaien. De plek van de wond moest ik gaan zoeken. Achter een heleboel bladeren vond ik hem. De derde boom was het moeilijkst te vinden, want ik had niet verwacht dat hij zo groot en sterk was geworden. Maar gelukkig kon ik hem herkennen aan de dichtgegroeide wond die vol trots in het zonlicht stond.

Evert Landwaard

17. De oude boom

Op het dorpsplein stond een boom. Hij stond daar al vele jaren en deelde het leven van vogels, huizen en mensen om zich heen. En hij gaf de tijd aan van zomer en winter, van de wisselende seizoenen in het dorp. In het voorjaar zong hij groen omkranst: 'Nu is het lente, de vogels komen weer in mij nestelen'. In de zomer bood de boom schaduw aan mensen, die onder zijn takken neerzaten en daar het lief en leed van hun kleurrijke levens met elkaar uitwisselden. In de herfst sierde de boom het dorpsplein met warme kleuren die tot mijmeren uitnodigden en tot omzien in dankbaarheid. En in de winter stak de boom stoer en vertrouwenwekkend af tegen een ijle vrieshemel. De boom was in de loop van veel jaren een deel van het dorpsleven geworden, verweven met de levens van velen.

Totdat de boom, moe en oud geworden, zijn levenssappen ging verliezen zoals ook mensen dat doen. De dorpstuinman die erbij geroepen werd zag het: zijn dagen van groei en bloei waren geteld. 'Maar hoe dankbaar mogen we niet voor al die dagen zijn', sprak hij tot de mensen op het dorpsplein. 'En', zei hij, 'de plaats van de oude boom zal geen lege plaats in ons midden zijn. Uit zijn zaad groeien jonge scheuten die straks willen doen wat de oude boom gedaan heeft: schaduw en houvast bieden, voorjaar aankondigen en tot wijsheid uitnodigen in de herfst.' En zo werden op het dorpsplein nieuwe bomen, nakomelingen geplant. En in het voorjaar zag je: Ja, het zijn bladeren als die aan de oude vertrouwde boom. En in de winter die volgde, zag je hoe jonge boomkruinen zich tegen de hemel aftekenden zoals de oude boom dat vroeger gedaan had. En er kwamen vogels ook in hun takken nestelen. Want de jonge bomen waren gastvrij en deelden van harte hun leven met velen: met vogels en mensen, groten en kleinen.

Jacques Verhees

18. De rups

Ken je het verhaal van de rups?

Eerst spint de rups zich in,
in een stevige cocon.

En na een tijd barste de cocon open
en een mooie vlinder komt tevoorschijn.

Wanneer een rups,
na het afscheid van haar veilige cocon,
als een vlinder mag leven
oog in oog met de zon,
wat mag de mens dan verwachten
na het pijnlijk afscheid op het perron.
Hij zal heel ver reizen
naar een gloednieuw station
waar God zelf hem opwacht,
zijn einddoel, zijn bron.

En het verhaal van de graankorrel.

Na wintertijd zaait de boer het graan,
en duwt het diep in de grond,
tot dat het kiemt en groeit en wederom
nieuwe vruchten draagt.

Zo is het leven van elke mens.

Zoals de graankorrel sterven moet
om vruchten te kunnen dragen,
zo is ook de mens.

Hij leeft en hij sterft,
om nog voller en overvloediger
te kunnen leven.

19. De vier seizoenen

Zomer: het groene land, bloeiende bloemen,
de aarde geeft het beste van zichzelf prijs.
We genieten van het leven en werken in Gods schepping.
Waar boeren hooien en aren rijpen,
daar schittert in het water de zon
en wolken werpen schaduwen.
Zal dat alles ooit veranderen?

't Wordt herfst en de aarde gaat sterven,
bladeren worden goudbruin aan de bomen,
we oogsten de vruchten van zorg en zonnewarmte,
samen onderweg zijn en weer thuiskomen,
bewonderend wat buiten is, bewarend wat binnenkomt.
In vertrouwen blijven uitzien,
niet wetend wat de toekomst ons brengen zal.

De winter komt en de kou drijft ons naar binnen.
Kaal en leeg is de aarde, met knoppen,
wachtend op de warmte van het voorjaar.
Gaan onze wegen scheiden?
Zwaar zal het zijn afscheid te moeten nemen
van deze aarde, van al wat tastbaar is,
gevoeld en gezien kan worden,
en alleen verder moeten.

Lente: het land is weer groen
en onder een prille zon gaan knoppen open,
nieuw leven wordt zichtbaar.
Zul je dikwijls aan mij denken
als de bloemen openspringen ieder jaar?
Als de aarde bloeien gaat?
Men zegt, de dood is toch het einde.
Maar ik zal bij je zijn vanuit andere verten,
waar tijd geen plaats meer heeft en het altijd licht is.

Aan de oorsprong van alle leven,
waar mensen samenkomen
onder de hoede van de Schepper.

20. De witte roos

Zo was zij een tere witte roos, bijna doorschijnend, kwetsbaar. Zo was zij geplant in die grote tuin, die de aarde is, tussen al die andere planten. Die tuin is geen paradijs meer. Er groeien dorens en distels en overal dreigen gevaren voor de kwetsbare en nietige planten. Maar ook is er schaduw en zon, koren als voedsel en bomen die vruchten dragen.

Voor sommigen stond die roos daar misschien nutteloos en wellicht gingen ze aan haar voorbij. Zij hadden geen oog voor de uniekheid van deze unieke kleine bloem. Maar de tuinlieden, aan wie de zorg voor deze roos was toevertrouwd, hielden van haar, zij kenden haar, haar warmte, haar geur. Zij omgaven haar met zorg en liefde. Soms kwam de Heer van de tuin kijken naar het werk van de tuinlieden en als Hij dan de moeite en de zorg zag waarmee de tuinlieden de roos omgaven, dan zei Hij: 'zal ik de roos maar plukken?'

Dan zeiden de tuinlieden: 'och Heer, alstublieft, nog niet.'

En de Heer ging weg en liet de zorg voor de roos aan hen over. Enkele dagen geleden is de Heer opnieuw gekomen en heeft de roos geplukt, vrij plotseling en zonder veel pijn. De tuinlieden vroegen: 'Waarom Heer, deden wij niet goed ons best?'

Maar de Heer zei: 'Het is goed zo, ik heb zelf de zorg voor deze roos ter hand genomen; ik zorg nu zelf voor haar.'

21. Denk je dat we ooit afgelopen zijn?

'Denk je dat we ooit afgelopen zijn?'

vroeg de mier op een keer.

De eekhoorn keek hem verbaasd aan.

'Nou, zoals een feest afgelopen is,' zei de mier. 'Of een reis.'

De eekhoorn kon zich dat niet voorstellen.

Maar de mier keek uit het raam naar de verte tussen de bomen en zei:

'Ik weet het niet, ik weet het niet...' Er verschenen rimpels in zijn voorhoofd.

'Maar hoe zouden we dan moeten aflopen?' vroeg de eekhoorn.

Dat wist de mier niet.

'Als een feest is afgelopen gaat iedereen naar huis,' zei de eekhoorn. 'En als een reis is afgelopen wrijf je in je handen en kijk je of er nog een potje honing in je kast staat. Maar als wij zijn afgelopen...'

De mier zweeg. Hij maakte een raar geluid met zijn voelsprietten.

'Wat is dat voor een geluid?' vroeg de eekhoorn.

'Knakken,' zei de mier.

Daarna bleef het lange tijd stil.

De mier stond op en begon, met zijn handen op zijn rug, door de kamer heen en weer te lopen.

'Denk je erover na?' vroeg de eekhoorn.

'Ja,' zei de mier.

'Weet je het al?'

'Nee.'

De mier ging ten slofte weer zitten.

'Ik weet het niet,' zei hij. 'Ik weet vrijwel alles, dat weet je, eekhoorn...'

De eekhoorn knikte.

'Wat ik niet weet,' ging de mier verder, 'mag geen naam hebben. Maar of wij ooit aflopen... ik weet het niet, ...ik denk het niet.'

naar Toon Telligen

22. Het lied van de fluit

Er was eens een boom, een onbekende boom, ergens langs de waterkant, en geplant door niemand weet wie. Hij leefde daar breeduit met vele takken. Hij droeg de forse stem van de wind, of de doodse stilte van de avondlucht.

's Winters was het leven kaal en zwiepend op de harde wind, en met zijn twijgen als toegeklemde vuisten stond hij maar te wachten op de lente tot zijn takken weer vol groen schoten en bloesem van ingehouden leven ontsproot.

En als de zomer kwam, maakte hij gratis schaduw voor iedereen, en soms een paraplu tegen de regen. Zo leefde die boom daar, jaar in jaar uit op en neer in vier seizoenen. Maar op zekere dag kwam er een man, er was geen ontkomen aan:

De mooiste tak werd afgesneden en de man nam hem mee naar huis. Een dode tak ... voorgoed van het leven afgesneden en straks natuurlijk vergeten.

Drie dagen later kwam de man weer terug bij de boom; die stond daar, doodstil van angst. Welke tak zou er vandaag aan de beurt zijn. Maar kijk, de man ging zitten aan de voet van de boom en hij blies op de afgesneden tak. De boom hield al zijn ruisen in en verstond het lied van de fluit.

23. Huil niet

De dood is niets, ik ben alleen naar de andere kant.

Ik ben mezelf, jij bent jezelf.

Wat we voor elkaar waren, zijn we nog steeds.

Noem me zoals je me altijd genoemd hebt.

Praat met me zoals je dat vroeger deed:

niet plechtig, niet triest..

Lach om waar we samen om moesten lachen.

Denk aan mij, bid met mij.

Spreek mijn naam uit, zoals je dat altijd hebt gedaan,
zonder extra nadruk, zonder droefheid.

Het leven is wat het altijd is geweest,
de draad is niet gebroken.

Waarom zou ik nu uit je gedachten zijn:
omdat je me niet meer ziet?

Nee, ik ben niet ver,

ik ben aan de andere kant..

Zie je, alles is goed,

je zult mijn hart opnieuw ontdekken en er tederheid terugvinden.

Dus droog je tranen en glimlach.

naar Sint Augustinus

24. Voetstappen in het zand

Ik droomde eens en zie
ik liep aan het strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen,
want de Heer liep aan mijn zij.

We liepen samen het leven door,
en lieten in het zand
een spoor van stappen, twee aan twee,
de Heer liep aan mijn hand.

Ik stopte en keek achter mij
en zag mijn levensloop,
In tijden van geluk en vreugde,
van diep verdriet en hoop.

Maar als ik goed het spoor bekeek,
zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was,
maar één paar stappen staan.

Ik zei toen: 'Heer, waarom dan toch?
Juist toen ik U nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag
op het zwaarste deel van het pad.'

De Heer keek me toen vol liefde aan
en antwoordde op mijn vragen:
'Mijn lieve kind, toen 't moeilijkst was,
toen heb Ik jou gedragen.'

Mary Stevenson

EVANGELIELEZINGEN

Bijbelse lezingen – Nieuwe Testament

25. Matteüs 5, 1-12a

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs:

In die tijd ging Jezus de berg op, toen Hij de menigte zag, en, nadat Hij zich had neergezet, kwamen zijn leerlingen bij Hem. Hij nam het woord en onderrichtte hen aldus: 'Zalig de armen van geest want aan hen behoort het Rijk der hemelen. Zalig de treurenden want zij zullen getroost worden. Zalig de zachtmoedigen want zij zullen het land bezitten. Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. Zalig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden. Zalig de zuiveren van hart, want zij zullen God zien. Zalig die vrede brengen, want zij zullen kinderen van God genoemd worden. Zalig die vervolgd worden om de gerechtigheid, want hun behoort het Rijk der hemelen. Zalig zijt gij wanneer men u beschimpt, vervolgt en lasterlijk van allerlei kwaad beticht om mijnentwil: verheugt u en juicht, want groot is uw loon in de hemel.'

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

26. Matteüs 5, 1-10.13-16

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs:

Bij het zien van deze menigte ging Hij de berg op, en toen Hij was gaan zitten, kwamen zijn leerlingen bij Hem. Hij nam het woord en onderrichtte hen met deze toespraak: 'Gelukkig die arm van geest zijn, want hun behoort het koninkrijk der hemelen. Gelukkig die verdriet hebben, want zij zullen getroost worden. Gelukkig die zachtmoedig zijn, want zij zullen het land erven. Gelukkig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. Gelukkig die barmhartig zijn, want zij zullen barmhartigheid ondervinden. Gelukkig die zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien. Gelukkig die vrede brengen, want zij zullen kinderen van God genoemd worden. Gelukkig die vervolgd worden vanwege de gerechtigheid, want hun behoort het koninkrijk der

hemelen. Jullie zijn het zout van de aarde. Maar als het zout krachteloos wordt, waar moet je het dan mee zouten? Het deugt alleen nog maar om weggegooid en door de mensen vertrapt te worden. Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad kan niet verborgen blijven als ze boven op een berg ligt. Je steekt een lamp niet aan om haar onder de korenmaat te zetten, maar je zet haar op de kandelaar, en dan schijnt ze voor allen in huis. Laat zo jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede werken zien en jullie Vader in de hemel verheerlijken.'

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

27. Matteüs 13, 3-9

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs:

In die tijd vertelde Jezus de volgende gelijkenis: 'Een zaaier ging uit om te zaaien. Bij het zaaien viel een gedeelte langs de weg. Er kwamen vogels die dat zaad opaten. Een ander gedeelte viel op de rotsgrond. Daar lag weinig aarde. Het zaad kwam snel op, want de grond was niet diep. Maar toen de zon was opgekomen, verschroeide het jonge groen en omdat het geen wortels had, verdorde het. Een ander deel viel tussen de distels. De distels schoten op en verstikten het zaad. De rest van het zaad viel in goede grond en zette vrucht: een deel bracht honderdmaal zoveel op, een ander deel zestig en weer een ander deel dertigmaal. Wie oren heeft, moet ook luisteren!'

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

28. Matteüs 14, 22-32

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs:

In die tijd stuurde Jezus zijn leerlingen uit om met de boot naar de overkant te varen. De boot was reeds vele stadiën uit de kust en werd geteisterd door de golven, want zij hadden tegenwind. In de vierde nachtwake kwam Jezus te voet over het meer naar hen toe. Maar toen de leerlingen Hem zo over het meer zagen gaan, raakten zij van streek en zij begonnen van angst te schreeuwen. Maar Jezus zei onmiddellijk tot hen: 'Wees gerust. Ik ben het. Vrees niet.' 'Heer', antwoordde Petrus, 'als U het zijt, zeg mij dan dat ik over het water naar U toe moet komen.' Waarop Jezus sprak: 'Kom!' Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. Maar toen hij merkte hoe hevig de wind was, werd hij bang; hij begon te zinken en schreeuwde: 'Heer, red mij!' Terstond stak Jezus zijn hand uit en greep hem vast, terwijl hij tot hem zei: 'Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?' Nadat zij in de boot gestapt waren, ging de wind liggen.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

29. Matteüs 25, 14-23

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs:

Het zal zijn als met een man die op reis ging, zijn dienaren bij zich riep en het geld dat hij bezat aan hen in beheer gaf. Aan de een gaf hij vijf talenten, aan een ander twee, en aan nog een ander één, ieder naar wat hij aankon. Toen vertrok hij. Meteen ging de man die vijf talenten ontvangen had op weg om er handel mee te drijven, en zo verdiende hij er vijf talenten bij. Op dezelfde wijze verdiende de man die er twee had gekregen er twee bij. Degene die één talent ontvangen had, besloot het geld van zijn heer te verstoppen: hij begroef het. Na lange tijd keerde de heer van die dienaren terug en vroeg hun rekenschap. Degene die vijf talenten ontvangen had, kwam naar hem toe en overhandigde hem nog vijf talenten erbij met de woorden: "Heer, u hebt mij vijf talenten in beheer gegeven, alstublieft, ik heb er vijf talenten bij verdiend." Zijn heer zei tegen hem: "Voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar. Omdat je betrouwbaar bent gebleken in het beheer van een

klein bedrag, zal ik je over veel meer aanstellen. Wees welkom bij het feestmaal van je heer.” Ook degene die twee talenten ontvangen had, kwam naar hem toe en zei: “Heer, u hebt mij twee talenten in beheer gegeven, alstublieft, ik heb er twee talenten bij verdiend.” Zijn heer zei tegen hem: “Voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar. Omdat je betrouwbaar was in het beheer van een klein bedrag, zal ik je over veel meer aanstellen. Wees welkom bij het feestmaal van je heer.”

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

30. Matteüs 25, 31-40

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs:

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: ‘Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid en vergezeld van alle engelen, dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie. Alle volken zullen vóór Hem bijeen gebracht worden en Hij zal ze in twee groepen scheiden, zoals de herder een scheiding maakt tussen schapen en bokken. De schapen zal Hij plaatsen aan zijn rechterhand, maar de bokken aan zijn linker. Dan zal de Koning tot die aan zijn rechterhand zeggen: Komt, gezegenden van mijn Vader en ontvangt het rijk dat voor u gereed is vanaf de grondvesting der wereld. Want Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik was vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen. Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed. Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht. Ik was in de gevangenis en gij hebt Mij bezocht. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? En wanneer zagen wij U als vreemdeling en hebben U opgenomen, of naakt en hebben U gekleed? En wanneer zagen wij U ziek of in de gevangenis en zijn U komen bezoeken? De Koning zal hun ten antwoord geven: Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor één dezer geringsten van mijn broeders en zusters, dat hebt gij voor Mij gedaan.’

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

31. Marcus 16, 1-8

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus:

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria van Magdala, Maria van Jakobus, en Salome kruiden om Hem te gaan zalven. In alle vroegte op de eerste dag van de week gingen ze na zonsopgang naar het graf. Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal voor ons de steen bij de ingang van het graf wegrollen?' Toen ze opkeken, zagen ze dat de steen weggerold was; hij was overigens buitengewoon groot. Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een jongeman zitten met een wit kleed om, en ze schrokken hevig. Maar hij zei hun: 'Schrik niet. U zoekt Jezus van Nazareth, die gekruisigd is. Hij is tot leven gewekt, Hij is niet hier. Kijk, hier is de plaats waar ze Hem neergelegd hadden. Maar ga tegen zijn leerlingen en tegen Petrus zeggen: "Hij gaat u voor naar Galilea. Daar zult u Hem zien, zoals Hij u gezegd heeft." ' Ze vluchtten naar buiten, van het graf weg, bevend van angst en buiten zichzelf. Ze zeiden niemand iets, want ze waren bang.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

32. Lucas 8, 22-25

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas:

Op een zekere dag stapte Jezus met zijn leerlingen in een boot en zei tot hen: 'Laten we het meer oversteken.' Ze staken van wal en onder het varen viel Hij in slaap. Toen een hevige stormbui op het meer losbarstte, maakte het schip water en ze verkeerden in nood. Ze liepen dan ook naar Hem toe en maakte Hem wakker met de uitroep: 'Meester, Meester, wij vergaan!' Hij stond op, richtte zich met een dwingend woord tot de wind en het woeste water; ze bedaarden en het werd stil. En Hij sprak tot hen: 'Waar is uw geloof?' Ze werden door vrees bevangen en vol verbazing zeiden ze tot elkaar: 'Wie is Hij toch, dat Hij zelfs aan de winden en het water bevelen geeft en dat ze Hem gehoorzamen?'

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

33. Lucas 24, 13-35

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas:

Op de eerste dag van de week waren er twee leerlingen op weg naar een dorp dat Emmaüs heette en dat zestig stadiën van Jeruzalem lag. Zij spraken met elkaar over alles wat was voorgevallen. Terwijl zij zo aan het praten waren en van gedachten wisselden, kwam Jezus zelf op hen toe en Hij liep met hen mee. Maar hun ogen werden verhinderd Hem te herkennen. Hij vroeg hen: 'Wat is dat voor een gesprek dat Gij onderweg met elkaar voert?' Met een bedrukt gezicht bleven ze staan. Een van hen die Kleopas heette, nam het woord en sprak tot Hem: 'Zijt Gij dan de enige vreemdeling in Jeruzalem dat Gij niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?' Hij vroeg hen: 'Wat dan?' Ze antwoordden Hem: 'Dat met Jezus de Nazarener, een man die profeet was, machtig in daad en woord, in het oog van God en van heel het volk; hoe onze hogepriesters en overheidspersonen Hem hebben overgeleverd om Hem ter dood te laten veroordelen en hoe zij Hem aan het kruis hebben geslagen. En wij leefden in de hoop dat Hij degene zou zijn die Israël ging verlossen! Maar met dit al is het reeds de derde dag sinds die dingen gebeurd zijn. Wel hebben een paar vrouwen uit ons midden ons in de war gebracht; ze waren in de vroegte naar het graf geweest maar hadden zijn lichaam niet gevonden en ze kwamen zeggen dat ze ook nog een verschijning van engelen hadden gehad, die verklaarden dat Hij weer leefde. Daarop zijn enkelen van de onzen naar het graf gegaan en zij bevonden het zoals de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen ze niet.' Nu sprak Hij tot hen: 'O, onverstandigen, die zo traag van hart zijt in het geloof aan alles wat de profeten gezegd hebben! Moest de Messias dat alles niet lijden om zijn glorie binnen te gaan?' Beginnend met Mozes verklaarde Hij hun uit al de profeten wat in al de Schriften op Hem betrekking had. Zo kwamen ze bij het dorp waar ze heen gingen, maar Hij deed alsof Hij verder moest gaan. Zij drongen bij Hem aan: 'Blijf bij ons Heer, want het wordt al avond en de dag loopt ten einde.' Toen ging Hij binnen om bij hen te blijven. Terwijl Hij met hen aanlag nam Hij brood, sprak de zegen uit, brak het en reikte het hun toe. Nu gingen hun de ogen open en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht. Toen zeiden ze tot elkaar: 'Brandde ons hart niet in ons, zoals Hij onderweg met ons sprak en ons de Schriften

ontsloot?’ Ze stonden onmiddellijk op en keerden naar Jeruzalem terug. Daar vonden ze de elf met de mensen van hun groep bijeen. Dezen verklaarden: ‘De Heer is werkelijk verrezen, Hij is aan Simon verschenen.’ En zij van hun kant vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij door hen herkend werd aan het breken van het brood.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

34. Johannes 12, 23-28

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes:

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: ‘Het uur is gekomen dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt. Voorwaar Ik zeg u: Als de graan-korrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen; maar als hij sterft, brengt hij veel vruchten voort. Wie zijn leven bemint, verliest het; maar wie zijn leven in deze wereld haat, zal het ten eeuwigen leven bewaren. Wil iemand Mij dienen, dan moet hij Mij volgen; waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren. Nu is mijn ziel ontroerd. Wat moet Ik zeggen? Vader, red Mij uit dit uur? Maar daarom juist ben Ik tot dit uur gekomen. Vader, verheerlijk uw Naam! Toen kwam er een stem uit de hemel: Ik heb Hem verheerlijkt en zal Hem wederom verheerlijken.’

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

35. Johannes 13, 1-2A.33-36

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes:

Het was kort voor het Pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd.

Jezus zei: 'Kinderen, ik blijf nog maar een korte tijd bij jullie. Jullie zullen me zoeken. Waar ik heen ga, daar kunnen jullie niet komen.' Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben. Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.' Simon Petrus vroeg: 'Waar gaat u naartoe, Heer?' Jezus antwoordde: 'Ik ga ergens naartoe waar jij nog niet kunt komen, later zul je mij volgen.'

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

36. Johannes 14, 1-6

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes:

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: 'Laat uw hart niet verontrust worden. Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen. Ware dit niet zo, dan zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden. En als Ik ben heengegaan en een plaats voor u heb bereid, kom Ik terug om u op te nemen bij Mij, opdat ook gij zult zijn waar Ik ben. Gij weet waar Ik heen ga en ook de weg daarheen is u bekend.' Thomas zei tot Hem: 'Heer, wij weten niet waar Gij heengaat: hoe moeten wij dan de weg kennen?' Jezus antwoordde hem: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij.'

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

37. Johannes 15, 1-2.4-5B. 9-10.12

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes:

‘Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer. Iedere rank aan mij die geen vrucht draagt snijdt hij weg, en iedere rank die wel vrucht draagt snoeit hij bij, opdat hij meer vruchten draagt. Blijf in mij, dan blijf ik in jullie. Een rank die niet aan de wijnstok blijft, kan uit zichzelf geen vrucht dragen. Zo kunnen jullie geen vrucht dragen als jullie niet in mij blijven. Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in mij blijft en ik in hem, zal hij veel vrucht dragen. Ik heb jullie liefgehad, zoals de Vader mij heeft liefgehad. Blijf in mijn liefde: je blijft in mijn liefde als je je aan mijn geboden houdt, zoals ik me ook aan de geboden van mijn Vader gehouden heb en in zijn liefde blijf. Mijn gebod is dat jullie elkaar liefhebben zoals ik jullie heb liefgehad.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

38. Johannes 15, 12-17

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes:

Op de avond voor zijn dood zei Jezus tot zijn vrienden: ‘Dit is mijn grootste wens: dat jullie elkaar liefhebben met de liefde die Ik jullie heb gegeven. De grootste liefde die iemand aan zijn vrienden kan laten zien, is wanneer hij zijn leven voor hen over heeft. Jullie zijn mijn vrienden, maar dan vraag Ik je ook dat proberen te doen wat Ik jullie heb voorgeleefd. Voor Mij zijn jullie geen knechten, want een knecht weet niet wat zijn meester doet. Jullie zijn mijn vrienden, omdat Ik jullie alles heb verteld wat Ik van mijn Vader heb meegekregen. Jullie hebben Mij niet uitgekozen, maar Ik heb jullie uitgekozen en Ik vraag jullie op weg te gaan en vruchten te dragen die blijvend zijn. Ik stuur jullie het leven in met de boodschap: Heb elkaar lief.’

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

39. Johannes 19, 17-18.25-30

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes:

Hij droeg zelf het kruis en ging de stad uit, naar het zogeheten Schedelveld, in het Hebreeuws Golgota. Daar werd Hij gekruisigd en met Hem twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden. Intussen stonden bij het kruis van Jezus zijn moeder, de zuster van zijn moeder, Maria de vrouw van Klopas, en Maria van Magdala. Jezus zag zijn moeder, en bij haar de leerling van wie Hij hield. Toen zei Hij tegen zijn moeder: 'Vrouw, daar is nu je zoon.' Vervolgens zei Hij tegen de leerling: 'Daar is je moeder.' Toen, van dat uur af, nam de leerling haar bij zich in huis op. Jezus wist dat alles thans volbracht was. Daarom zei Hij – want de Schrift moest ten volle in vervulling gaan – 'Ik heb dorst.' Er stond daar een kruik met zure wijn. Ze doopten er een spons in, staken die op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. Toen Jezus van die wijn gedronken had, zei Hij: 'Het is volbracht.' Daarop boog Hij het hoofd en gaf Hij de geest.

V: Woord van de Heer.

A: Wij danken God.

